

причинени от умразата на съгражданите му; Данте отвърща с топла благодарност за предпазните слова, като го уверява в чистата си съвест. Благородни флорентинци от предшествуващото поколение са събрани в друга група, затова ^{в Ада} името на Флоренция прозвучава ~~вжиди~~ с любов и съжаление ~~вжиди~~ поради срама на новите упадъчни времена. На крайната граница на тоя кръг се намират лихварите, които презирайки занаятите, т.е. дейния, ~~благословен~~ от Бога труд, обидили самия Бог и затова били наказани заедно с насилниците.

За слизането в по-долния, осми, кръг е необходима помощта на ~~една~~ чудовището Герион, символ на измамата, което взима двамата поети на гърба си и с лапите и с опашката си се държи в въздуха; поради една щастлива интуиция на фантазията си, Данте ни е предал великолепно впечатлението от неговото движение:

"*ella sen va notando lente lente:
nota e discente, me non me n'accorgo
se non ch'el viso e di sotto mi venta.*"

Надолу бавно с него полетях
на кръгове; по вятра то личеше,
отдол що веи мен смръзналий от
страх. /

Кръгът на измамниците, наречен Малоболдже, понеже е разделен на десет концентрични трапа, или болджии, в своята цялост има много по-различен вид от тоя на насилниците. Докато там имаше издигнати образи, велики и в злото, или пък тласкани от своите страсти, все пак бяха запазили човечността си; тук се намират изобщо долни, подли, зловни и присмехулни души, които през целия ~~вжиди~~ си вемен живот били свикнали с коварството и правили зло с студена преднамереност. Затова и държането на Данте, според великодушната му природа, тук става по-презрително, мило-сърдието отстъпва на възмущението, горчив сарказъм, дори и присмех заменят пламенните му призиви. Това е една смесица от трагедия и комедия, в която основната сериозност на Дантевата душа се изразява с най-различни тонове. Тук наказанията са ~~в~~ едни от най-унизителните: в първата "болджия" прелъстителите и сводниците са шибани с камшик от дяволите; в втората ласкателите са потопени в гнуснава мръсотия; симониаците, или търговците с свещени предмети са забити с главата надолу в каменни ~~изжени~~ трапове, от които се подават ^{та} само ^{по}половина пламтящите им крака: *Qual mole il fiammeggiar de le cose unite
muoversi pur in per le streme fucce
tal era ei dai calcagni a le punte.* / Плам както двити се по ма-
веш слон ма-
Насам-нататъка, и тук минава
От пръсти към петите без по-
кой. /

Тук се явява едно наистина драматично положение ~~преди~~ ^{чрез разговора} на осъдения там папа Николай III, който казва, че и неговите приемници ще получат същата присъда, а Данте му отговаря с пламенно възмущение на християнин, който укорява голямата цоквара на духовенството.

Гадателите от четвъртата ^{Ана} ~~Молчи~~ вървят назазад, понеже главата им е обърната към гърба; подкупниците от петата са принудени да стоят потопени в кипяща смола, пазени от дяволи които обикалят край брега. Среда на Данте с тия лукави и гротескни демони дава ~~случай~~ ~~вжиди~~